

וממשיכה הגמרא לבאר את דבריו של הקדוש ברוך הוא, שהוכיח את הושע, שהיה לו לומר לקדוש ברוך הוא: בניך הם, בני אברהם יצחק ויעקב, והם אחד מארבעת קנייך, ובמקום זאת אמר הושע שיחליפם באומה אחרת.

ואתה אמרת לי: העבירים באומה אחרת?!

כיון שידע הושע שחטא בכך שקיטרג על עם ישראל, עמד לבקש רחמים על עצמו.

אמר לו הקדוש ברוך הוא: עד שאתה מבקש רחמים על עצמך, בקש רחמים על ישראל. לפי שגזרתי עליהם שלש גזירות בעבורך:

ודרשו חז"ל שהקדוש ברוך הוא אמר להושע לקרוא לבנו הראשון "יזרעאל" על שם שיזרעו בגולה [תוספות] — הרי גזירה אחת.

וקרא שם בתו "לא רוחמה", והיא גזירה שניה, שלא ירחם על עם ישראל.

ושם בנו האחרון "לא עמי", גזירה שלישית, שעם ישראל לא יקראו עמו של הקדוש ברוך הוא.

עמד הושע, ובקש רחמים על ישראל, ובטל גזירה. והתחיל לברכן.

שנאמר [הושע ב א]: שנתנבא הושע: "והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר".

"והיה במקום אשר יאמר להם "לא עמי" אתם — יאמר להם: בני אל חי".

[שם, פסוק ב] "ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו" — הרי שבטלה גזירת הגלות.

[פסוקים ח ט:] "ותגמל את לא רחמה. ותחר ותלד בן. ויאמר קרא שמו "לא עמי", כי אתם לא עמי, ואנכי לא אהיה לכם".

ולאחר שנולדו לו שני בנים ובת אחת, אמר לו הקדוש ברוך הוא להושע: וכי לא היה לך ללמוד ממשח רבך? שכיון שדברתי עמו פירש מן האשה! אף אתה ברול עצמך ממנה!

אמר לו הושע להקדוש ברוך הוא: רבנו של עולם! יש לי בנים ממנה ואין אני יכול להוציאה, ולא לגרשה!

אמר לו הקדוש ברוך הוא: ומה אתה שאשתך זונה, ובניך בני זנונים, ואין אתה יודע אם של אחרים הן, בכל זאת כך אתה אומר, שאינך יכול לגרשה.

ישראל, שהם בני, בני בחוני, בני אברהם יצחק ויעקב, והם אחד מארבעה קנייך שקניתי לי בעולמי.

ובמאמר מוסגר מבארת הגמרא את ארבעת הדברים החשובין בעיני הקב"ה, וקרויים "קניינו", כאדם שטורח לקנות דבר החביב לו:

א. תורה קנין אחד, דכתיב [במשלי ח] שאמרה תורה: "ח' קנני ראשית דרכו".

ב. שמים וארץ קנין אחד, דכתיב: [בראשית יד] "קונה שמים וארץ".

ג. בית המקדש קנין אחד, דכתיב: [בתהלים עח] "הר זה קנתה ימינו".

ד. ישראל קנין אחד, דכתיב [בשמות טו] "עם זו קניתי".